המכונית

נ. נוסוב

כשהיינו עוד קטנים, רצינו מאוד לנסוע במכונית, אך לא הצלחנו. ביקשנו כל מיני נהגים אבל אף אחד לא רצה להסיע אותנו. ויום אחד שיחקנו בחוץ. ברחוב, מול שער הבית שלנו נעמדה מכונית והנהג יצא והלך לאן שהוא. ניגשנו. אמרתי:

- זאת "נצחון"

ומישקה אומר:

- לא, זאת "מוסקבה".
- מה אתה מבין – אמרתי.
- בהחלט "מוסקבה" – אומר מישקה – הבט איזה ברדס.
- איזה ברדס? – אני אומר – ברדס זה אצל בנות ובמכונית "בנדר"! הבט איזה קבינה.

מישקה הסתכל ואומר:

- קמין כמו ב"מוסקבה".
- קמין אצלך בראש – אמרתי – ובמכונית אין קמין.
- בעצמך אמרת "קמין".
- "קבינה" אמרתי לא "קמין". איך אתה.. אינך מבין כלום ורק מדבר!

מישקה ניגש למכונית מאחור ואומר:

- וב"נצחון" יש בופר? וב"מוסקבה" יש.

ואני אומר:

- מוטב שתשתוק. "בופר" זה בקטר, ובמכונית "פגוש" ופגוש גם ב"נצחון" וגם ב"מוסקבה".

מישקה ניסה את הפגוש בידיים ואומר:

- על הפגוש הזה אפשר להתיישב ולנסוע.
- לא צריך – אני אומר לו.

והוא:

- אל תפחד, ניסע קצת ונקפוץ.

הנהג חזר ונכנס למכונית. מישקה ניגש מאחור, התיישב על הפגוש וקורא:

- תתיישב מהר! תתיישב מהר!

ואני:

- לא טוב!

והוא:

- בוא מהר! אוך, איזה פחדן!

רצתי והתיישבתי על הפגוש לידו. המכונית זז

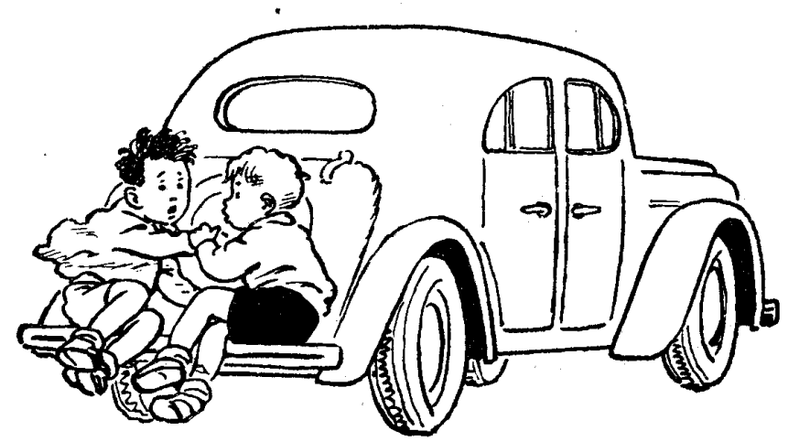

והתחילה לנסוע מהר. מישקה נבהל וקורא:

- אני אקפוץ! אני אקפוץ!
- לא טוב – אני אומר – תקבל מכה!

והוא ממשיך:

- אני אקפוץ! אני אקפוץ!

הוא הוריד רגל אחת. אני הסתכלתי אחורה וראיתי אחרינו עוד מכונית. קראתי:

- אל תעז! ראה, המכונית השניה תדרוס אתך!

אנשים על המדרכה נעמדו והביטו עלינו.

בהצטלבות עמד שוטר ושרק במשרוקית. מישקה נבהל, קפץ על הכביש אבל לא עזב את הפגוש והחזיק אותו חזק היד והרגליים שלו נסחבו על הארץ. ואני תפסתי אותו בצווארון ומשכתי חזרה. המכונית נעצרה ואני עדיין מושך. אנשים התאספו סביב. ואני קורא:

- תחזיק, טיפש, תחזיק חזק!

כולם צחקו. רק אז ראיתי שאנחנו עומדים.

- רד – אמרתי למישקה.

והוא מרוב פחד לא מבין כלום. בכוח הורדתי אותו
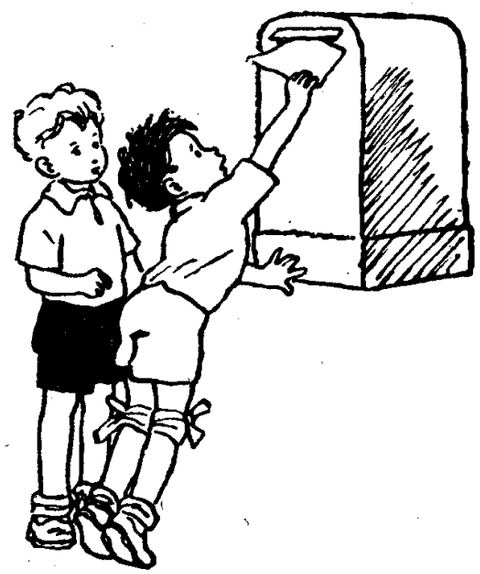
מהפגוש. השוטר בא ורשם את מספר המכונית.
הנהג יצא מהקבינה וכולם התחילו לצעוק עליו:
- אינך רואה מה קורה אצלך מאחור?
ועלינו שכחו. אני לחשתי למישקה:
- נברח.
הלכנו הצדה ורצנו לסמטה. הגענו הביתה נושמים קשה. שתי הברכיים של מישקה פצועות ומכנסיים קרועים. הוא נסע עם הבטן על הכביש. אוך.. יקבל מנה מאמא!
ואחר כך אומר מישקה:
- מכנסיים מילא, אפשר לתפור והברכיים יתרפו בעצמן. אני רק מצטער על הנהג שבגללנו יענישו אותו. ראינו איך השוטר רשם את מספר המכונית.
אמרתי:
- היה צריך להישאר ולהסביר שהנהג לא אשם.
- אז נכתוב לשוטר – אומר מישקה.
התחלנו לכתוב. כתבנו, כתבנו, איזה עשרים גיליונות ניר קלקלנו ובסוף יצא:
"שוטר יקר! אתה רשמת את המספר לא בסדר. זאת אומרת רשמת בסדר, אבל לא בסדר שהנהג אשם. הנהג לא אשם. זה אנחנו עם מישקה אשמים. אנחנו עלינו על הפגוש והוא לא ידע. הוא נהג טוב ונוסע כפי שצריך."
ועל המעטפה כתבנו:
"פינת רחוב גורקי ושדרות גרוזיה. למסור לשוטר."
סגרנו מכתב והשלכנו לתיבה. אנו מקווים שהגיע.